

[Albinus Jensen.]

været muligt at løse denne Opgave. Jeg ser i Bevillingen et Udtryk for Paaskønnelse af den Offervilje, som Sognemenigheden saa smukt har lagt for Dagen ved at søge at faa sin egen Kirke.

Til den højtærede Trafikminister har jeg en Henstilling i Anledning af de foretagne Indskrænkninger i Jernbanetrafikken. Disse Indskrænkninger er vel paa Grund af de for Tiden herskende Forhold nødvendige, og jeg skal heller ikke omfattende beskæftige mig med dem, men kun omtale et enkelt Forhold.

Det drejer sig om Inddragelse af det sidste Aftentog fra Skanderborg til Silkeborg. Tidligere havde „Midtjyden“, der afgaar fra København Kl. 17,40, i Skanderborg Forbindelse med Silkeborg, hvilket var en stor Behagelighed og tidsbesparende for de rejsende. Ved Inddragelsen af det sidste Aftentog fra Skanderborg til Silkeborg er Forbindelsen fra København til Silkeborg i høj Grad blevet forringet. Medens der er Adgang til Morgen, Middag og Eftermiddag at komme fra Silkeborg til Hovedstaden, er det i Virkeligheden nu kun Morgenlyntoget fra København, der har Forbindelse med Silkeborg. Selv om vi Midtjyder er glade ved at komme til vort Lands Hovedstad, er det dog ogsaa rart at vide, at der er Adgang til at komme tilbage til vor By igen, og jeg henstiller derfor indtrængende til den højtærede Trafikminister om muligt at bevirke, at den nye Køreplan lægges saaledes, at Silkeborg atter faar Forbindelse med Aftenlyntoget i Skanderborg. Maaske en lille Benzinatorvogn kunde indsættes paa Strækningen og om muligt af Hensyn til Benzinforsbruget kunde køre Tomvogn med første Morgentog til Skanderborg. I øvrigt kan jeg oplyse, at det inddragne Tog almindeligvis havde 16—20 Passagerer, væsentlig Lyntogspassagerer, til Silkeborg.

Ligeledes vil jeg gerne henstille, at den Adgang, der 3 Dage om Ugen er for Aftenlyntogs-Passagererne til at komme fra Horsens til Silkeborg over den private Horsens—Bryrup—Silkeborg-Bane, ordnes saaledes, at Passagerer fra Silkeborg, der har Tur-Returbilletter, fritages for at betale de 3 Kr., som Privatbanen tager for Turen fra Horsens til Silkeborg. Da Spørgsmaalet i Virkeligheden kun har praktisk Betydning for rejsende, der køber Tur-Returbillet fra Silkeborg, synes det mig, at det saa nogenlunde let lader sig løse ved, at Privatbanens Personale indsamler de paagældende Lyntogspassagerers Billetter, og at der

mellem Statsbanerne og Privatbanen træffes en Ordning om en vis Godtgørelse herfor. Jeg kan sikkert love, at Silkeborg-Bladene paa behørig Maade skal publicere en saadan Ordning for det rejsende Publikum, saaledes at det vil være unødvendigt for den korte Tid, Ordningen antagelig kommer til at gælde, at lade trykke nye Billetter i den Anledning. Vi staar over for Juletrafikken, og jeg synes, det vilde være heldigt at faa det nuværende Irritationsmoment fjernet.

Gennem flere Aar har Silkeborg haft sit Indlemmelsesspørgsmaal. Senest har visse Dele af Balle Kommune — Alderslyst og Lysbro — og en mindre Del af Gødvad Kommune — Søholt — ved en Afstemning kraftigt tilkendegivet, at de ønsker sig indlemmet i Silkeborg Kommune. Sagen ligger, saa vidt mig bekendt, for Tiden i Indlemmelsesnævnet.

Da Silkeborg Kommune staar for at skulle bygge en ny Mellemskole og ligeledes skal have sin Administrationsbygning udvidet, er det selvfølgelig af største Vigtighed, inden nærmere Dispositioner træffes, at vide, om der kommer en Indlemmelse eller ikke. Jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke er Ministeren muligt paa indeværende Tidspunkt at give et konkret Svar paa dette Spørgsmaal. For Silkeborg Kommune er det af Betydning med Sikkerhed at vide, om den skal disponere med Indlemmelse for Øje eller ikke. Mindre afgørende er det derimod paa nuværende Tidspunkt at faa Datoen for en eventuel Indlemmelse fastslaaet.

Sluttelig har jeg en enkelt Henstilling til den højtærede Finansminister. Ved forrige Aars Finanslovdebat rettede jeg en Forespørgsel til Ministeren angaaende den projekterede Kunstsilkefabrik i Silkeborg. Sagen var dengang oversendt til Behandling i Skattekommissionen. Imidlertid har Forholdene siden i Fjor ændret sig paa saa mange Omraader, og bl. a. er Skattekommissionens Arbejde ifølge Forholdenes Natur delvis indstillet.

Ogsaa med Hensyn til den kemisk-tekniske Industri er Stillingen nu en anden. Saaledes har de fleste Lande, der eksporterer Kunstsilkegarn og Kunstsilkestoffer, delvis forbudt Udførsel, ligesom disse Varer er steget stærkt i Pris. Spørgsmaalet er da, om Tidspunktet ikke netop nu er det rigtige til at tage den kemisk-tekniske Produktion Muligheder herhjemme op til Undersøgelse og Behandling. Uden i øvrigt ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa dette Problem vil jeg dog oplyse, at siden